

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Oració de Cap d'Any

Senyor Déu, amo del temps i de l'eternitat, de vós és l'avui i el demà, el passat i el futur. En acabar aquest any vull donar-vos gràcies per tot allò que he rebut de vós. Gràcies per la vida i l'amor, per les flors, l'aire i el sol, per l'alegria i el dolor, per tot el que ha estat possible i pel que no ha pogut ser. Us ofereixo tot el que he fet en aquest any, el treball que he pogut realitzar i les coses que han passat per les meves mans i el que amb elles he pogut construir. Us presento les persones que al llarg d'aquests mesos he estimat, les amistats noves i els antics amors, els més propers a mi i els qui estan més lluny, els qui em van donar la seva mà i aquells a qui vaig poder ajudar o amb qui vaig com-

partir la vida, el treball, el dolor i l'alegria. Però també, Senyor, avui us vull demanar perdó, perdó pel temps perdut, pels diners malgastats, per la paraula inútil i l'amor perdut. Perdó per les obres buides i pel treball mal fet, i perdó per viure sense entusiasme. També per l'oració que a poc a poc vaig ajornant. Penso en aquest 2013 que només vós sabeu si arribaré a viure'l sencer. Avui us demano, per a mi i els meus, la pau i l'alegria, la força i la prudència, la claredat i la saviesa. Vull viure cada dia amb optimisme i bondat duent a tot arreu un cor ple de comprensió i de pau. Obriu-me a tot el que és bo, que el meu esperit s'ompli només de benediccions. Doneu-nos a tots un any feliç. Amén.

Diumenge de la Sagrada Família | Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (3,2-6,12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

Salm responsorial (Salm 127)

Feliços els fidels del Senyor,
que vivim seguint els seus camins.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en

els vostres cors els combats que manteniui; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. [...]

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (2,41-52)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo. El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-lo i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia.» Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no compregueren aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

La felicitat de casa vostra | Mn. Marc Majà i Guiu

L'oració col·lecta (la primera que sentim en la missa) de la festa de la Sagrada Família fa així: «Oh Déu, que ens heu volgut donar l'exemple de la sagrada Família, feu que [...] puguem fruit per sempre de la felicitat de casa vostra.» A què ens referim quan parlem de «casa vostra»?

En primer lloc, «casa vostra» és la llar de Natzaret, el caliu en què va créixer Jesús, al costat de Josep i Maria. La felicitat de Natzaret és la que prové de la senzillesa, del treball ben fet però discret i de l'amor gratuït, tot plegat amarat per la fe en Déu.

En segon lloc, «casa vostra» és el temple, la casa de Déu, l'església. És el lloc del trobament entre la criatura i el Creador, l'home fràgil pecador i el Déu misericordiós. La felicitat del temple és la que prové de la convic-

ció que hom no va sol per la vida, sinó que hi ha una Presència que ens espera, ens acull, ens acompanya i ens guia.

Per últim, «casa vostra» és el cel, el moment de la trobada definitiva amb Déu. Mentre estem en aquest món, la felicitat del cel prové d'esperar un destí final real i bo. Enmig de les aigües turbulentes del mar de la vida, l'esperança del cel ens promet que, malgrat tot, hi ha un bon port on arribar.

La festa d'avui ens anima a contemplar la Sagrada Família per tal d'acréixer en nosaltres el desig d'assemblar-nos-hi i, així, fer de la nostra llar i dels nostres cors, també, «casa vostra», la casa de Déu.

La família, volguda per Déu i necessària per a tots |

Romà Casanova, bisbe de Vic.....

La bona notícia del Nadal ens parla del misteri de l'Encarnació del Fill de Déu: Déu s'ha fet home perquè nosaltres participem de la vida divina. És la humanitat concreta de Jesús de Natzaret la que s'ha unit, en la persona del Fill etern de Déu, a la divinitat eterna. Però també és cert el que ens diu el Concili Vaticà II: «El Fill de Déu, per la seva encarnació, s'ha unit d'alguna manera amb cada home. Va treballar amb mans d'home, pensà amb enteniment humà, actuà amb voluntat humana, estimà amb cor d'home. Nascut de Maria verge, es féu de debò un dels nostres, semblant en tot a nosaltres, tret del pecat» (*Gaudium et spes*, 22).

Des de la mirada de l'Encarnació del Fill de Déu, tota realitat veritablement humana pren un relleu especial. El que és humà resta divinitzat per Crist. I en aquest context cal que posem la mirada en la realitat profundament humana de la família. Jesús, el Fill etern de Déu, fet home per la nostra salvació, va viure en el si d'una família humana, formada pel mateix Jesús, per Maria, la seva mare, i Josep, l'espòs de Maria, i pare, davant la llei, de Jesús.

La família és una realitat fonamental per al futur de les persones i dels pobles. «La salvació de la persona i de la societat humana i cristiana va estretament unida a la bona situació de la comunitat conjugal i familiar» (GS, 47). Per això mateix l'Església, que té com a missió pròpia, no pas entrar en les opcions polítiques,

sinó defensar el bé comú, ha defensat i defensarà sempre la família en la seva realitat original, creada i volguda per Déu com una necessitat per al bé de tots.

El fonament de la vida familiar és l'íntima comunitat de vida i d'amor conjugal entre els esposos. La crida a l'amor conjugal impresa en el cor de l'home i la dona, volguda i donada pel Déu creador, és el fonament natural de la vida familiar. Déu ha creat l'home i la dona en la seva condició sexual pròpia com una crida a la donació mútua en l'amor i la fecunditat. Una realitat aquesta que, com tota realitat humana després del pecat original, ha de ser viscuda en la lluita contra el pecat, que és la negació de la veritat i de l'amor. I, en aquesta lluita, Déu mateix en Crist es fa present en la gràcia del sagrament del matrimoni. La relació entre els esposos ha de ser basada sempre en la dignitat de la persona humana, en la donació mútua, en l'amor autèntic, en la fidelitat, en la indissolubilitat, en la fecunditat. «Per la seva mateixa configuració natural, la institució del matrimoni i l'amor conjugal s'encaminen a la procreació i a l'educació dels fills, els quals són llur cim i corona. I, així, l'home i la dona, que en virtut del contracte conjugal *ja no són dos, sinó una sola carn* (Mt 19,6), per l'íntima unió de persones i d'activitats s'ajuden i serveixen mútuament i experimenten el sentit de llur unitat i cada dia l'obtenen de forma més plena» (GS, 48).

Agenda litúrgica de la setmana

30 □ Diumenge de la Sagrada Família / Cicle C.

Sant Roger, bisbe (†1276). Sant Sabí, bisbe (†303). Sant Honori, bisbe.

Lectures: Sira 3,2-6,12-14 / Salm 127 / Colossencs 3,12-21 / Lluc 2,41-52

Litúrgia de les hores: Setmana I

31 □ Dilluns.

Sant Silvestre I, papa (c. 270-335). Santa Coloma, màrtir (†274).

Lectures: 1Joan 2,18-21 / Salm 95 / Joan 1,1-18

1 □ Dimarts. Santa Maria, Mare de Déu.

Lectures: Nombres 6,22-27 / Salm 66 / Gàlates 4,4-7 / Lluc 2,16-21

2 □ Dimecres.

Sant Basili el Gran, bisbe i doctor (c. 329-†379). Sant Gregori Naziancè, bisbe i doctor (c. 329 - † c. 390).

Lectures: 1Joan 2,22-28 / Salm 97 / Joan 1,19-28

3 □ Dijous.

El Santíssim Nom de Jesús. Santa Genoveva, verge (ss. III-IV). Sant Daniel, màrtir (†168).

Lectures: 1Joan 2,29—3,6 / Salm 97 / Joan 1,29-34

4 □ Divendres.

Beata Àngela de Foligno (†1309). Sant Rigobert, bisbe (†749). Sant Eugeni, màrtir.

Lectures: 1Joan 3,7-10 / Salm 97 / Joan 1,35-42

5 □ Dissabte.

Sant Telèsfor (†136). Sant Simeó, monjo (ss. IV-V). Santa Emiliania, verge (s. VI).

Lectures: 1Joan 3,11-21 / Salm 99 / Joan 1,43-51

6 □ Diumenge: Epifania del Senyor / Cicle C.

Lectures: Isaïes 60,1-6 / Salm 71 / Efesis 3,2-3a.5-6 / Mateu 2,1-12

Calendari 2013 – Any de la Fe

Si l'Any de la Fe ens convida a creure, en un món tan trist la Fe ens sigui llum i vida.

GENER

1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12 13
14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27
28 29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

¿Ens cal creure en Jesucrist, Fill de Déu i de Maria, com potser mai s'hagi vist?

FEBRER

1 2 3
4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Una fe posada al dia, no com la del carboner que amb prou feines s'instruïa.

MARÇ

1 2 3
4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28 29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

És un do de Déu i un bé que fa molt feliç i savi qui amb humilitat l'obté.

ABRIL

1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

No basta tenir-la al llavi
ni que s'obri al prec i al cant,
cal que dins el cor se'ns clavi.

MAIG

1 2 3 4 5
6 7 8 9 10 11 12
13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26
27 28 29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Oh, foc de l'Esperit Sant
que mai no en tenim de sobres
movent-nos a estimar tant!

JUNY

1 2
3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16
17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

La Fe demostrarem amb obres
quan estimem, Crist vivent,
els nostres germans més pobres.

JULIOL

1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

A ple cor i a plena ment,
la Paraula ens és auxili
completat pel Sagrament.

AGOST

1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

L'Evangeli i el Concili,
mines d'or, tostemps caldrà
que l'Església ben vigili.

SETEMBRE

1
2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29
30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

La Bona Nova a sembrar,
si se sembra amb coratgia,
tard o d'hora fruitarà.

OCTUBRE

1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12 13
14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27
28 29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Mentrestant l'Eucaristia
convivant-nos a Pa i Vi,
el Regne ja ens anuncia.

NOVEMBRE

1 2 3
4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28 29 30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Oh, Senyor! L'Infant diví
que un dia a Betlem naixia,
en la creu ens redimí.

DESEMBRE

1
2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29
30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Activitats per a joves per a viure a fons l'Any de la Fe

Des de la Delegació de Joves de la diòcesi de Vic us presentem el calendari d'activitats programades per a aquest curs. Enguany la presentació s'ha inspirat en la coneguda revista *Time*, que, com és sabut, a finals d'any destaca en portada el personatge de l'any. No cal dir que, en aquest Any de la Fe, el protagonista no és altre que Jesucrist, el Senyor, i per això s'ha recreat una portada amb el títol «it's

Time de creure», parafraçant així la idea que ara «és el temps» de la fe. Esperem que els joves de les parròquies puguin aprofitar totes les activitats que s'ofereixen per a viure a fons aquest any vivint la fe en xarxa a nivell diocesà.

Per a més informació: www.jbvic.com
joves@bisbatvic.com / 656366337

SUMARI CALENDARI ACTIVITATS – 20012/13

DELEGACIÓ DE JOVES BISBAT DE VIC

Primer trimestre

Betànica a Igualada, a Manresa i a Vic (+ de 18 anys). Un diumenge a la tarda al mes. Adquirir les eines bàsiques d'un cristià jove.

ITV Grup de fe per aprofundir

Trobades mensuals de pregària a la cripta de la Catedral.

Encontres trimestrals amb els amics de Solsona (pregària, natura...)

12-24 Novembre **Setmana Cinema espiritual.** A Vic, del 12 al 16 de novembre; a Manresa del 19 al 24;

1 Desembre Recés d'Advent, al matí a la parròquia de Sant Vicenç de Castellet

15 Desembre **Una llum en la Nit.** Experiència d'evangelització a Barcelona (tarda-nit)

27 Desembre **Compartir amb els més pobres.** Acompanyats per la comunitat de les Germanetes de l'Anyell (Barcelona)

28-2 Desembre / Gener **Trobada europea de Taizé a Roma.**

Mes Desembre **Voluntariat Mans Unides**

Segon trimestre

Mes Febrer **Tallers sobre l'afectivitat**

9-10 Març **Recés de Quaresma**

25 Març Dilluns Sant **VIII Via Crucis jove a Montserrat**
 Trobada, Viacrucis, gresca, dinar, pregària... a Montserrat + de 14 anys. Un bus ens recollirà

	6-7 Abril	Festa de la Fe. Vic
	12-13 Abril	Pelegrinatge a Roma en motiu de l'Any de la Fe
	26 Abril Divendres vespre	Vetlla a la Mare de Déu de Montserrat
Terçer trimestre		
	3-5 Maig	Exercicis espirituals per a joves
	11-15 Maig	Voluntariat amb els malalts Pelegrinatge a Lurdes.
	18 Maig Dissabte tarda	Vetlla de Pentecosta a la Catedral Confirmacions de joves adults
	28 Juny	X Trobada d'escolans. Vic
Estiu		
	1a setmana de Juliol	Ja falta poc per arribar a Santiago!!! fes el camí amb nosaltres! Reemprenem des de Ponferrada la ruta vers la ciutat de l'apòstol
	8-12 Juliol	Convivències d'estiu per a adolescents (Aventura't) Castellnou del Bages NOU
	15-18 Juliol	JMJ A RIO. T'atreveixes a somniar? Apunta't a viure l'alegria de la fe.
	23-25 Agost	Pelegrinatge a Sant Feliu Sasserra en honor al 25è aniversari de la canonització de Sant Pere Almató
	1a setmana de Setembre	Convivències esportives per escolans. NOU

6 full

Altres projectes en marxa

—T'agrada la música i/o cantar? S'està gestant l'orquestra i el cor diocesà, t'hi apuntes?

—VICRIST. Un cop al mes a la ciutat de Vic ens trobem el dissabte per formar-nos, pregar i compartir amb alegria la fe. Demana informació!

Intencions del Sant Pare per al mes de gener

General: Que en aquest Any de la Fe els cristians puguem aprofundir el coneixement del misteri de Crist i testimoniar la nostra fe amb alegria.

Missionera: Que les comunitats cristianes d'Orient Mitjà rebin de l'Esperit Sant la força de la fidelitat i la perseverança, especialment quan són discriminades.

1 de gener: Santa Maria Mare de Déu i Jornada Mundial de la Pau

La solemnitat de Santa Maria Mare de Déu és la primera festa mariana que va aparèixer en l'Església Occidental. La seva celebració es començà a donar a Roma cap al segle VI, probablement juntament amb la dedicació (el primer de gener) del temple de «Santa Maria Antiga» en el Fòrum Romà, una de les primeres esglésies marianes de Roma.

L'antiguitat de la celebració mariana es constata en les pintures amb el nom de «Maria, Mare de Déu» (en grec, *Theotókos*) que han estat trobades en les catacumbes (antiquíssims subterranis excavats sota la ciutat de Roma, on es reunien els primers cristians per celebrar la missa en temps de les persecucions).

El Concili d'Efes

L'any de 431, l'heretge Nestori es va atrevir a dir que Maria no era Mare de Déu, afirmant: «Déu té una mare? Doncs llavors no condemnem la mitologia grega, que atribueix una mare als déus.» Davant d'això, es van reunir els dos-cents bisbes del món a Efes —la ciutat on, segons la tradició, la santíssima Verge va passar els seus últims anys— i il·luminats per l'Esperit Sant van declarar: «La Verge Maria és Mare de Déu, perquè el seu Fill, Crist, és Déu.» I, acompanyats per tot la gentada de la ciutat que els envoltava portant torxes enceses, van fer una gran processó cantant: «Santa Maria, Mare de Déu, pregueu per nosaltres pecadors ara i en l'hora de la nostra mort. Amén.» Així mateix, sant Ciril d'Alexandria va ressaltar: «Es dirà: La Verge és mare de la divinitat? A això responem: El Verb vivent, subsistent, va ser engendrat per la mateixa substància de Déu Pare, existeix des de tota l'eternitat... Però en el temps ell es va fer carn i per això es pot dir que va néixer de dona.»

El primer dia de l'any, dedicat a Maria

La litúrgia d'aquesta solemnitat té un caràcter profundament marià, encara que en els textos bíblics es manifesti de manera bastant sòbria. El passatge de l'evangelista sant Lluc resumeix el que hem escoltat en la nit de Nadal. S'hi narra que els pastors van anar a Betlem i van trobar Maria i Josep, i el Nen a la menjadora. Després d'haver-lo vist, van contar el que els havien dit sobre ell. I tots es meravellaren del relat dels pastors. *Maria, per la seva banda, guardava totes aquestes coses i les meditava en el seu cor* (Lc 2,19). Joan Pau II diu: «Val la pena meditar en aquesta frase, que expressa un aspecte admirable de la maternitat de Maria. En cert sentit, tot l'any litúrgic es

desenvolupa seguint les petjades d'aquesta maternitat, començant per la festa de l'Anunciació, el 25 de març, exactament nou mesos abans de Nadal. El dia de l'Anunciació, Maria va escoltar les paraules de l'àngel i ella va respondre: "Heus aquí l'esclava del Senyor; faci's en mi segons la vostra paraula" (Lc 1,

38). Maria va concebre per obra de l'Esperit Sant. Com tota mare, va dur en el seu si aquest Fill, de qui només ella sabia que era el Fill unigènit de Déu. Què té de sorprenent que la Mare de Déu recordés tot això de manera singular, més encara, de manera única? Tota mare té la mateixa consciència del començament d'una nova vida en ella. La història de cada home està escrita, abans que res, en el cor de la pròpia mare. No ha de sorprendre'ns que hagi succeït el mateix en la vida terrenal del Fill de Déu.»

Jornada Mundial de la Pau

El primer dia de l'any, l'Església també celebra la Jornada Mundial de la Pau. Per a la celebració de la 46a Jornada Mundial de la Pau, el Sant Pare ha escollit aquest tema: «Benaurats els qui busquen la pau». El missatge del Pontífex, en el complex context actual, desitja animar tots els homes perquè se sentin responsables de la construcció de la pau. El missatge abraça, per tant, la plenitud i multiplicitat del concepte de pau, a partir de l'ésser humà: la pau interior i la pau exterior, per a després posar en evidència l'emergència antropològica, la naturalesa i incidència del nihilisme i, al mateix temps, els drets fonamentals, en primer lloc la llibertat de consciència, la llibertat d'expressió i la llibertat religiosa. El missatge, a més, ofereix una reflexió ètica sobre algunes mesures que s'estan adoptant en el món per a contenir la crisi econòmica i financera, l'emergència educativa, la crisi de les institucions i de la política, que és també, en molts casos, preocupant crisi de la democràcia. El missatge parla a més del cinquantè aniversari del Concili Vaticà II i de l'encíclica del papa Joan XXIII, *Pacem in terris*.

Les festes i la família – Josep Torras i Bages.....

L'entitat família ha quedat gairebé dissipada; i les condicions inevitables de la vida moderna, la multiplicitat dels negocis, els costums imperants, que porten l'home a viure quasi sempre fora de sa llar, les formes polítiques amb què es regeixen les actuals nacions [...], la facilitat de comunicacions... tot això fa que la nobilíssima institució natural de la família hagi d'ésser considerada amb preferència per qui vulgui treballar [...] en favor de son país i de la societat en què viu [...].

La religió i la família, filles d'un mateix autor, no poden separar-se; per això l'experiència demostra que els enemics de l'una ho són també de l'altra [...]. Quan puja l'amor de la religió i la pràctica de la pietat, puja també l'amor de la família i creix la vida domèstica; al revés, aquesta queda dissipada quan la religió es debilita en el cor dels pobles. La religió tendeix a fer de tota la humanitat com una gran família, i, per tant, quan la pietat se relaxa, la petita societat domèstica, pedra fonamental de la gran societat, perd aquella virtualitat que posseeix per a fer bons ciutadans i homes afectats a la pròpia terra.

Les principals festivitats religioses de l'any proven aquesta solidaritat entre la religió i la família; a la solemnitat del temple correspon una solemnitat domèstica; al culte públic que el poble cristià tributa a Déu correspon, dins de sa casa, el culte afectuós i dolçíssim dels sentiments que naturalment engendra la consanguini-

tat, i el llenguatge comú i la saviduria popular formulen, en màximes i sentències que el *folklore* modern recull, el costum d'aplegar-se la gent en ses cases respectives en les grosses festes: "Per Pasqua i per Nadal cada ovel·la en son corral" [...].

Les societats que desitgen perdre aquestes solemnitats familiars, tingueu-les per societats perdudes; les cases que obliden aquests actes de son culte intern, són ja desfetes [...]. Tenen un esperit mort, un cor erm a qui no escalfen els més vius i més tendres sentiments [...]. Nosaltres els catalans hem de treballar perquè subsisteixi l'esperit de família que vivifica la casa, mort el qual mor també la casa. (Publicat el 25 d'octubre de 1893)

Ràdio: Momentos, amb Luís Rodríguez.....

COPE Catalunya i Andorra, cada dia de la 1'45 a les 6 de la matinada (cap de setmana, repetició). Per als qui tingueu insomni o hàgiu de treballar durant la nit, Luis Rodríguez —enigmàtic personatge del qual no se sap res— dirigeix un programa que és una veritable passejada pels sofriments, anhelos i drames de la naturalesa humana: trucades d'amors fallits, enganys, desnonaments, suïcidis, maltractaments, malalties terminals, retrobaments i experiències de perdó. Tot, magistralment conduït per un presentador creient i extremadament humanitari i hàbil a donar una paraula d'esperança i consell a tantes situacions diverses.

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60